

SOKYNĀ• JE MI DCERA - IV.

ĀEtrtek, 12 Āerven 2008

Kudlanky a Kudlánci, chtĀ›la bych vĀm všem ještĀ› jednou podĀ›kovat. Neumíte si asi ani pĀ™edstavit, jakou oporou jste pro mĀ› byli, vy, pro mĀ› úplnĀ› neznámí lidé. Mohla jsem si pĀ™eĀ•ist vaše názory a rady, mĀ›la jsem na Ā•im pĀ™emýšlet, co si vybrat. A najednou jsem vĀ›dĀ›la, Ā•e nĀ›kde, kdesi, mám plno dobrých kamarádek a kamarádů.

A teĀ• bych vĀm ještĀ› chtĀ›la napsat, co a jak jsem tedy udĀ›lala. Zabalila jsem kufry dceĀ™mi. Ano, jí. ProtoĀ•e "pĀ™itel" (ani se mi to slovo ve spojení s ním uĀ• nechce psát!) si pro vĀ›ci pĀ™ijde v pondĀ›lí, do té doby bude prý u kamaráda, a pak uĀ• konec. V to pondĀ›lí prý uĀ• si jen pĀ™eveze vĀ›ci. PochopitelnĀ›, Ā•e takové ty vĀ›ci, co jsou doma "navrchu", jsem mu sbalila hned, prostĀ› jsem to nechtĀ›la ani vidĀ›t - vĀ›ci z koupelny, na spaní, jeho drobnosti, co tu mĀ›l. Ostatní aĀ• si spakuje sám. Mj. klíĀ•e mám od nĀ›j uĀ• zpátky. JeštĀ› bych chtĀ›la napsat, Ā•e nĀ›jak hĀ™ snáším tu zradu od dcery, neĀ• od nĀ›j. NĀ›jak máme asi v sobĀ› zafixováno, Ā•e "zrádce" je spíš partner, neĀ• vaše vlastní dítĀ›. K dceĀ™i: zavolala jsem milému ex, jejímu otci a zeptala se, co je pravdy na tom, a si ji vzal k sobĀ›. Trochu se vytĀ•el, ale v podstatĀ› to potvrdil. Tak jsem mu Ā™ekla, Ā•e po tomhle, co mi udĀ›lala, bude lepší, kdyĀ• budeme nĀ›jakou dobu bydlet od sebe a Ā•e tedy budu ráda, kdyĀ• si ji vezme na nĀ›jakou dobu k sobĀ›. S tím souhlasil (asi neví, co to bude obnášet), prý bude bydlet s jeho matkou (mají RD). Dcera byla celé odpoledne pryĀ•, mezitím jsem jí všechno spakovala (kde se ve mnĀ› vzala ta energie, to neví) a kdyĀ• pĀ™išla, tak uĀ• jsme na ni Ā•ekali. Ex se zachoval kupodivu velmi dobĀ™e, opravdu pro ni pĀ™ijel a taky ji ještĀ› veĀ•er odvezl. Teprve kdyĀ• odjeli, tak jsem se docela sesypala. To všechno bylo doposud najednou tak rychlé - ten dopis, vzkaz, pĀ™iznání, ta moje hurá akce. JeštĀ› jedno, to s tím dopisem. Ona to prý nechala otevĀ™ené náhodou a uvĀ›domila si to, aĀ• kdyĀ• uĀ• nebyla doma. Pak prý mu poslala sms, jestli by se nepodíval k poĀ•ítaĀ•i, Ā•e jestli by to nezavĀ™el. A on Ā•e já to vidím. Tak prý se rozhodl, Ā•e mi to všechno Ā™ekne. Nechce se mi na to vĀ›bec myslet: jestli oni dva spĀ• budou, co a jak bude dál. Ā•íkal, jak toho lituje, ale nechtĀ›la jsem o tom s ním vĀ›bec mluvit, je mi najednou úplnĀ› odporný. TeĀ• jen myslím na to, co ta holka hloupá tam bude dĀ›lat, byla zvyklá na tolik vĀ›cí, co tam urĀ•itĀ› mít nebude! Kdyby byla malá, tak bych ji seĀ™ezala, ale kdyĀ• si vzpomenu, jak tak proti mnĀ› stála a "hájila svou lásku!!!!". Na jednu stranu jsem ráda, Ā•e bude víkend, na druhou se strašnĀ› bojím toho prázdného bytu. Já nemĀ™u jít ani k našim, vĀ›bec neví, jak to vysvĀ›tlím, Ā•e jsem najednou sama. NemĀ™u si pozvat Ā•ádnou kamarádku, snaĀ• všem vyhábat, jak jsem ubreĀ•ená, tak Ā™íkám, Ā•e mám alergii. Asi píšu zmatenĀ›, ale jen jsem vĀm ještĀ› byla dluĀ•ná, to podĀ›kování. AĀ• vás nic podobného nikoho nepotká, ještĀ› jednou dĀ›kuju, Krystýna